

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an . . . . . 150 Lei
Pe jumătate . . . . . 75 Lei
In străinătate . . . . . 300 Lei

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI“, Blaj, jud. Târnava-Mică
Director **ALEXANDRU LUPEANU-MELIN**

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei
a doua și a treia oră 4 Lei.

Copiii sunt comoara cea adevărată

de păr. canonic mitropolitan Gheorghe Dănilă, Blaj

Înainte cu aproape douăzeci de ani, am stat de vorbă, destul de des, în „Unirea Poporului“, cu oamenii noștri dela sate. Eram, pe atunci, un scriitor de sfaturi, de snoave și de versuri, pe cari le trimiteam cu dragă inimă Românilor cu credință în Roma cea bătrână.

Astăzi, după ce am bătut atâtea cărări ale pământului, și după ce am păstorit, pe cât m'au ajutat slabele mele puteri, alte meleaguri de creștini, mi-se dă prilejul să mă întorc iarăși la aceeași lume dela sate, și să încerc a-i da cărare nouă de lumină și de întărire, cu aceeași credință și mai ales cu aceeași dragoste care m'a călăuzit și înainte cu aproape douăzeci de ani.

În vremea aceea, de prăpăd groaznic, când ni-se secătuia floarea de flăcăi a nației noastre, mă gândeam de multe ori, că ce se va putea alege de biet neamul nostru românesc, dacă e nevoit să se jertfească și să-și dea viața pentru neamuri străine. Din toată lupta, care s'a încins în sufletul meu, nu m'am ales cu alt rod, decât că, dacă noi Românii vrem să însemnăm ceva între popoarele lumii, nu este alt mijloc, decât să avem grija, și să dăm tot ajutorul și toată averea, copiilor cari se infiripă din credință și nația noastră.

Pe cât văd, gândul care m'a frământat, nu a fost numai al meu, ci a fost un gând al tuturor oamenilor noștri de bine. Și gândul acesta, oricât a rămas de tănuț, — chiar aproape douăzeci de ani —, totuși, astăzi, caută să se arete în lume. Și tot din această pricină trebuie să constat, că *Agru-l* (Asociația Generală a Românilor Uniți) face cel mai mare bine, dacă, în vâltoarea celor mai aprige lupte politice și sociale, ridică steagul și cere membrilor lui, să cerceteze și să cumpănească viitorul neamului nostru prin ceea ce ne pot da copiii lui.

Iată pentru ce îndrăsnesc să mă îndreptez către tot creștinul român și unit cu Roma.

Și, într'adevăr, acela care poate să-și închipuiască, înaintea ochilor săi sufletești, fruntea boltită a copilului, în care arde flacăra vie a unei priviri calde și neșovăitoare, acela care a putut să urmărească strădania dărză a unui su-

flet de copil, și acela care a putut să statornicească dragostea de adevăr și de dreptate în sufletul copilului, — numai el poate să-și dea seama de comoara, mai de sus de orice preț, care

este în ființa lui. În lumina acestui adevăr înțelegem, pentru ce un copil poate să creadă mai neclintit, poate să nădăduiască mai tare și poate să iubească mai creștinește și atunci, când orice simțământ de iubire pare că nu poate avea loc.

Ci, ziua copilului, pe care *Agru-l* vrea să o prăznuiască atât de frumos și atât de creștinește, are un rost și mai practic și mai înălțător.

Rostul practic privește atât pe copil, cât și pe părinți, și mai ales privește societatea în mijlocul căreia se dăpână viața lui.

Privește pe copil, ca să-l facă a înțelege că e dator să asculte de părinții și mai-marii lui. Privește pe părinți, ca să priceapă, că altă mângâiere și fericire nu este pentru ei, decât a da copiilor o educație (creștere) creștinească și românească. Și privește societatea, ca să folosească toate mijloacele ce-i stau la îndemână, pentru ca micile odrasle, de azi, să-i fie într'adevăr folositoare ca mâine.

Rostul de înălțare, prin copil, se

desprinde ușor din ceea ce ne învață Domnul Hristos și face biserica.

Domnul Hristos ne învață limpede că păcățuim dacă pricinuim scandal în sufletul copilului: „Iar cine va sminti pe unul dintru acești mici, cari cred în mine, mai bine-i de el să i-se lege de grumaz o piatră de moară, și să fie înecat în adâncul mării“. (Matei. 19, 6). Și tot El ne îndeamnă să nu oprim copiii a se apropia de el: „Lăsați copiii să vină la mine“.

Iar Biserica cea adevărată și în neîntreruptă legătură cu Hristos, cu Petru și cu Roma, știe și face un singur lucru: *copiii să iubească pe Dumnezeu, să-i împlinească poruncile și să-i slujească cu tot jocul inimii lor.*

Aceste sunt, învățăturile și poruncile cari se cuprind în Sf. Scriptură și în biserică atunci când e vorba de copii. Nu am înșirat tot ce este în legătură cu această chestiune. Nici nu pot să înșir tot în rândurile numărate ale unei gazete. Vorba e, oă am spus lucrurile cele mai de căpetenie. — Din partea mea nici nu pot să am altă dorință, decât ca părinții să se poarte față de copiii lor tot cum sună aceste învățături.

De încheiere o să vă povestesc o istorie adevărată.

Mama lui Ludovic Cel Sfânt regele Franței, i-a zis odată acestui copil al ei, care, pe cum vedem, este înșirat între sfinți: „Mai bucuros ași vrea să te văd, drag copilul meu, mort în sicriu, decât să știu că ai supărat pe Dumnezeu cu un singur păcat!“.

Ceea ce a spus această mamă de rege acopere întru toate învățătura Domnului Hristos și a Bisericii, în ceea ce trebuie să fie sufletul copilului.

Dee Dumnezeu, ca ceea ce pune la cale *Agru-l* prin prăznuirea zilei copilului, să dea roade sufletești oât mai îmbelșugate, pentru binele și înaintarea poporului nostru românesc.

Exerciții spirituale pentru preoții uniți. Conducătorii sufletești ai parohiilor sunt chemați, fiecare odată la 3 ani, să-și primească înșiși sufletele, să la puteri sufletești noul pentru munca ce le-a fost încredințată. La deprinderile sufletești din vara anului acesta, ținute la Blaj în două serii de câte 4 zile, au fost chemați 220 de preoți aparținători Arhidiecezei de Alba Iulia și Făgăraș. Ultima zi a exercițiilor e vineri, 6 i. c. Preot predicator a fost păr. canonic *Dr. Ioan Marianescu* dela Lugoj.

Tălcuirea evangheliei duminicii

Duminea XII. după Rusalii
(Matei 19, 16-26).

16. *In vremea aceea s'a apropiat de Isus un tânăr oarecare, îngenuchind înaintea lui și zicând: „Invățătorule bune, ce bine voiu face, ca să am viața de veci?”*

»In vremea aceea«, adică atunci când își continua Isus călătoria prin Perea. »Un tânăr oarecare«, după sf. Luca un tânăr de bun neam, vreun prezident al sinagogii sau un membru al vreunui tribunal. Acest tânăr se silia să țină cât mai bine poruncile prescrise prin legea lui Moise, însă nu se mulțumea cu atâta, ci voia să se facă părtaș vieții de veci, în împărăția lui Mesia.

17. *Iară el a zis lui: „Ce-mi zici bun? Nimeni nu este bun, numai unul singur Dumnezeu. Iară de vrei să intri în viață, ține poruncile“.*

Tânărul îl socotia pe Isus numai om, și omul nu poate fi numit cu numele lui Dumnezeu care este însăși bunătatea.

18. *Zis-a lui: „cari?” Iară Isus i-a zis: „să nu ucizi, să nu curvești, să nu furi, să nu mărturisești strâmb. 19. Cinstește pe tatăl tău și pe muma-tă și să iubești pe deaproapele tău ca pe tine însuși“.*

Singur sf. Matei adaugă, după unele din cele zece porunci, și porunca generală a iubirii deaproapelui.

20. *Zis-a lui tânărul: „toate a-*

cestea le-am pășit din tinerețele mele! ce-mi mai lipsește încă?”

Nici Isus, nici noi n'avem motiv de a ne îndoi de sinceritatea tânărului, cu atât mai ales că sf. Marcu adaugă, la 10, 21, că Isus »cătând spre el, l-a iubit pe dânsul«. Cu toate acestea se trezește în tânăr îndoiala că trebuie să existe și o treaptă mai aleasă și mai înaltă a vieții morale, de aceea întreabă: »ce-mi mai lipsește încă?»

21. *Zis-a Isus lui: „de vrei să fii desăvârșit, mergi, vinde averea ta și o dă săracilor și vei avea comoară în ceriu și vino după mine“.*

Ca să între cineva în viața de veci, e de ajuns să țină poruncile. Dacă vrea să devină însă desăvârșit, trebuie să se asemene aceluia care a zis la Matei 8, 20: »vulpile au vizioni și paserile ceriului cui-buri, iară Fiul omului nu are unde să-și plece capul«, să-și vândă deci întreagă averea sa și să o dea săracilor. Drept răscumpărare a acestei jertfe îi făgăduiește Isus »comoară în ceriu«, care nu este viața de veci și fericirea veșnică, care e făgăduită deja și numai pentru ținerea poruncilor, ci o treaptă mai înaltă a aceleia.

22. *Iară tânărul, auzind cuvântul, s'a întristat, pentru că avea averi multe.*

Deoparte el avea dorul după desăvârșire, de alta însă nu avea puterea aceea mare de a îndeplini condiția sub care se făgăduia aceea desăvârșire. Este foarte greu să-ți potolești dorul după avere pământească, și mai greu este a te lipsi cu totul de avere, de aceea este averea o piedecă a desăvârșirii.

23. *Iară Isus a zis ucenicilor săi: „adevăr zic vouă că cu anevoie va intra bogatul întru împărăția ceriurilor. 24. Și iarăși zic vouă: mai ușor trece funia corăbiei prin urechea acului, decât bogatul să intre întru împărăția lui Dumnezeu“.*

Isus aduce asemănarea funiei de corabie, pe care unii tălmăcitori ai evanghe-

liilor o înlocuiesc cu cămila. Precum nu poate adevărat intra funia cea groasă, cu care se leagă corabia de mal, sau un animal mare asemenea cămilei, prin urechea atât de mică a unui ac, tot așa nu poate intra nici bogatul întru împărăția ceriurilor. Aceasta, pentru că omul bogat este prea de tot legat de lumea aceasta, și prin urmare nu se poate deslipi nici cum de ea.

25. *Iară ucenicii, auzind, se mirau foarte, zicând: „cine dară se va putea mântui?”*

Ca și când ar fi întrebat ucenicii: dacă bogatul intră atât de greu întru împărăția ceriurilor, cine se va putea mântui, fiindcă toți oamenii se sbat, mai mult ori mai puțin, după bogății.

26. *Iară Isus cătând a zis: la oameni aceasta este cu neputință, însă la Dumnezeu toate sunt cu putință“.*

Văzându-i Isus pe apostoli desnădăduiți, le dă acest răspuns care înseamnă: Omul, precum este el acum, nu se poate deslipi de lume și de toate plăcerile ei, numai prin puterea sa. Dară ceace nu poate face omul, numai din puterea sa, poate să facă cu ajutorul lui Dumnezeu. Oa și când le-ar fi spus: Dumnezeu vă va sta într'ajutor, dacă voți serios să vă desbărați de lume și de plăcerile ei.

* * *

Ce mare deosebire între frunțașii satelor noastre, cari sunt cât se poate de materialişti, și între tânărul bogat din evanghelia de astăzi! Căruia dintre frunțașii satelor noastre îi vine în minte astăzi să pună o astfel de întrebare preotului? — Pe vremuri erau foarte mulți boğați cari își jertfeau, cel puțin o parte din averile lor, pentru scopuri de binefacere, cum au fost voevozii și boierii din Vechiul Regat cari zideau biserici, spitaturi, mănăstiri; ori vlădicii, canonicii și bogătașii ardeleni cari atâtea fundațiuni au făcut, pe când astăzi nici prin gând nu le trece bogătașilor așa ceva. — Pentru a deveni desăvârșit, avem astăzi mănăstiri, atât pentru bărbați cât și pentru femei. În aceste mănăstiri se depun cele trei voturi, ale vergurii, sărăciei și supunerii.

Părintele Iuliu

Foița „UNIRII POPORULUI“

Copii din Japonia

(Urmare).

2. *Un răspuns mișcător.* — Un misionar a întrebat odată pe copilul unor păriați creștini de seamă: „Ce-ai răspunde, dacă te-ar întreba cineva că ești creștin ori ba?”

Zice copilul: „Ași spune că-s creștin“.

Întreabă mai departe vestitorul credinții: „Și ce-ai face dacă ar vrea să te răstignească?”

Răspunde copilul: „M'ași pregăti de moarte“.

Știricește din nou misionarul: „Ei bine! Dar cum te-ai pregăti de moarte?”

Băiatul și-a ridicat mânuțele în sus și-a răspuns cu hotărîre neștrămutată: „Până când ași fi în stare să grăiesc, ași tot striga: Isuse, miluește-mă! Isuse miluește-mă! Isuse miluește-mă“.

Întors cu fața într'altă parte, plângea vestitorul evangheliei lui Hristos în barba-șăruntă.

3. *Haină minunată.* — Pe vremea prigonirii creștinilor, o mamă alor trei copii, luera de zor la o haină pe seama sa. Fetița ei de șase ani o vede lucrând și o întrebă ce-o să facă cu haina aceea atât de frumoasă?

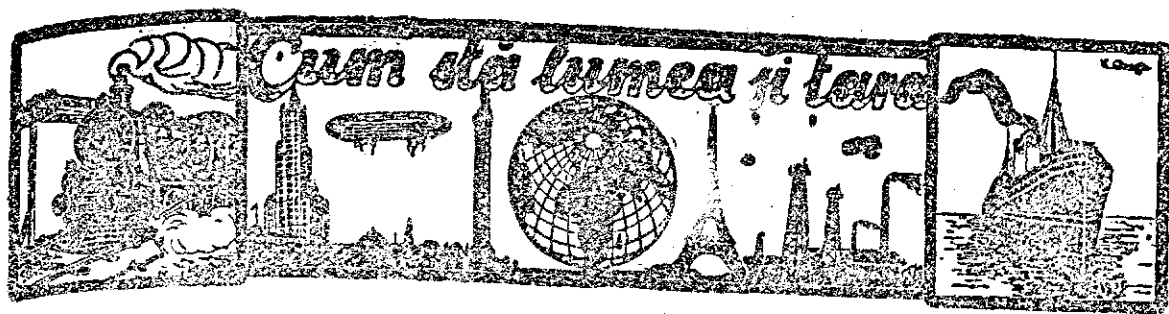
Mamă-sa îi spuns că-i trebuie ei pentru ziua când va să fie răstignită. Creștinii din Japonia țineau adică ziua morții pentru credință de cel mai mare praznic al vieții lor. Și așa și era, căci cu acea zi înceta vremea sdrabei și începea veșnica prăznuire în ceriu. Fetița pricepea bine felul acesta de gândire. De aceea s'a rugat de mamă-sa să-i facă și ei o haină la fel, pentru aseuși folosință. Bucuria ei, când află că mamă-sa pregătise deja încă două, una pentru ea și alta pentru frate-său mai micuț! — S'a întristat, totuși, de ce n'a mai făcut măicuțe-sa încă una, pe seama fratelui mai mărișor. Muncită de-acest gând, se duse la frate-său mai mare și-i zise: „Auzi frate! Ție nu ți-a făcut măicuța hainuță frumoasă, ca nouă și ei. Ai grijă însă și când o fi să ne răstignească pe noi, iar tu vei scăpa cu viață, nu cumva să te lăpezi de Isus Hristos!“

4. *Nu se glumește de-a credința!* — Una dintre multele ostroave ale Japoniei se cheamă Amakusa. Acolo domăia un dușman al creștinilor, cu numele Tarazaba. Între slujitorii săi era și un tânăr creștin de viță aleasă. Acum s'a întâmplat să fie odată petrecere mare la surte, și tânărul era acolo de slujbă. Cineva dintre oaspeți a bîgat de seamă că tânărul își face slujba cu o bunăcuviată neobișnuită. L-a întrebat deci, de unde-i de naștere?

Tânărul, care se cheama Ioan și era abia

de treisprezece ani, i-a răspuns că s'a născut în orașul Nangasaki. — Oaspele adăuse: „Atunci de bunăseamă ești creștin, pentru că aproape toți locuitorii orașului aceluia sunt creștini“. Tânărul s'a încurcat nițel, pentru că deoparte cunoștea prea bine ura ce-o poartă stăpânul său creștinilor, dar de altă parte ținea de neiertată tănuirea credinței, când ți-se cere mărturisirea ei. S'a reeules însă repede și a răspuns că-i creștin. Tarazaba schimba fața-fețe. S'a stăpănit însă și a zis: „Asta o spui tu numai iac așa, ca să faci o giună“. Dar tânărul i-a ripostat: „Ba chiar de fel. Într'o cauză atât de însemnată, și încă în prezența principelui, nu se glumește“. Tarazaba își puseseră gând, cu puțin zile mai înainte, să facă un mare favor tatălui acestui tânăr. L-a întrebat deci că oare și tatăl-său e creștin? Răspunsul fu: da. Descoperirea aceasta l-a întristat așa de tare, că ar fi pus numaidecât să-i omoare pe amândoi, dacă nu s'ar fi temut de răscoală. Le-a dat deci ghes amândurora, — și tatălui și fiului, — cu făgăduieli și cu amenințări, să se lăpede de religia creștină și i-a pus la cazu două zile dearândul. Dar fiindcă n'a isbutit întru nimica, i-a surghiunit pe amândoi din insula sa.

5. *„Păi c'asta vreau și eu!“* — Fiul unui principe japonez a întâlnit odată pe drum un băiat și l-a întrebat cum îl cheamă. „Pe mine mă cheamă Christofor“, răspunde băiatul.

Durerea Belgiei

Automobilul în care se afla Regele Leopold și Regina Astrid s'a lovit de un copac — Regina a murit pe loc — Regele a fost rănit ușor la cap

N'au trecut nici doi ani de când Belgia a fost adânc sguduită prin moartea Regelui Albert. Se știe că fostul Rege a căzut într-o prăpastie în munți, unde s'a dus să facă o excursie. Trupul i-a fost sfârticat bucăți iar creierii împrăstiați pe lespelele pietrilor dela poala muntelui.

După moartea sa, s'a urcat pe tronul său mai mare, Leopold al III-lea, căsătorit cu Prințesa Astrid a Scandinaviei. Prințesa a fost născută în 1905, iar căsătoria lor a avut loc în anul 1926. Familia regală, împreună cu cei trei copii ai lor, au petrecut vacanța în Elveția. Cum vacanța era pe sfârșite, copiii au fost trimiși acasă cu o zi mai înainte (28 Aug.) Regele și Regina au plecat în munții Alpii Dolomiți ca să mai facă o ultimă excursie.

În drum spre casă s'a întâmplat nenorocirea. În noaptea trecută a plouat și șoseaua pe care călătoreau era încă umedă. Tocmai se apropiau de Rokalbert, când la o cotitură, Regina a scos o hartă de drum să se uite la ea. Regele a privit și el la hartă, și atunci mașina, care mergea cu o viteală de 80 km. pe oră, și-a schimbat direcția. Insuși Regele mâna mașina, șoferul era la spată, și a fost deajuns un singur moment de neatenție. Mașina n'a mai putut fi adusă pe drumul cel bun și

s'a isbit cu tărie de un copac. Atât Regele cât și Regina au fost aruncați afară din mașină, care a mai mers câțiva metri, s'a mai lovit de un copac și apoi s'a răsturnat într'un lac.

Regina Astrid a fost lovită greu. A început să îndure imediat chinurile morții și a murit acolo pe loc. Înainte de a muri însă, a primit sf. cuminecătură. Regele a fost lovit la o mână și la cap, rămânând câteva clipe în nesimțire. Șoferul a rămas în mașină. El a fost sgâriat puțin de sticlăria mașinei.

După ce Regele s'a trezit și și-a dat seama de cele întâmplate, a fost cuprins de o durere de nedescris. Și-a luat soția în brațe și a început s'o strige pe nume. A amețit apoi din nou și așa a fost găsit de mașina care venea în urmă cu funcționari de-ai palatului regal.

Oamenii legii au venit imediat la fața locului și au început cercetările. La început nu se știa că cei asupra cărora a căzut nenorocirea sunt Suveranii Belgiei, căci ei călătoreau cu pașapoarte pe alte nume, ca să nu fie cunoscuți. Regele a fost dus la un spital unde i-s'au dat îngrijirile de lipsă, iar trupul nelnsuflețit al Reginei a fost acoperit cu pătura de că-

lătorie, până la sosirea mașinei care a dus-o la gara mai apropiată.

În drum spre Belgia

Rămășițele pământesti ale tinerei Regine Astrid au fost depuse într'un sicriu simplu, din lemn nevopsit, acoperit cu o pânză neagră. Pe deasupra erau presărați trandafiri sălbatici. Vagonul, în care a luat loc și Regele Leopold, a fost însoțit de doi ofițeri elvețieni până la granița franceză și aici a fost dat în primire ofițerilor francezi, cari l-au însoțit până la granița Belgiei.

La Bruxelles, capitala Belgiei, a sosit sâmbătă dimineața. Înainte de a ajunge în gară, Regele s'a dat jos și a plecat cu mașina spre palat. În fața gării se aflau, în așteptare, toți miniștrii precum și o mare mulțime de cetățeni cu fețele plânse. Sicriul a fost urcat într'o mașină și, printre rândurile soldaților și ale cetățenilor, a plecat spre palatul regal.

Pe treptele dela intrarea în palat se afla Regele Leopold, cardinalul von Roey și câțivapreoți. Regele era legat la mâna dreaptă și la față și părea sdrobot de durere. Corpul nelnsuflețit al Reginei a fost așezat într'o sală mare, îmbrăcată în negru, pe un catafalc împodobit cu dalii și trandafiri albi. Regele a dorit să rămână singur și, copleșit de durere, a îngenunchiat alături de sicriu.

În vremea aceasta o mulțime nenumărată s'a strâns în fața palatului, așteptând să i-se dea voie să între ca să salute ultima oară pe Regina iubită, căci poporul iubea foarte mult pe Regina Astrid. Ea a fost crescută de mamă-sa pentru viața casnică, să îngrijească de copii și de familie. Într'un timp a fost și infirmieră și ca Regină a ajutat mult pe săraci. Toate acestea le știa poporul și de aceea a îndrăgit-o atât de mult.

Inmormântarea

Inmormântarea Reginei Astrid s'a făcut marți, în 3 l. c. Au asistat sute de

„Cum? Te cheamă Christofor? Vai ce nume urit! Nu cu mult înainte te chema altfel”, zice prințul. — „Se înțelege” înnoadă vorba nebănuitor copilul, „dar acum sunt botezat și la botez am căpătat alt nume”. — „Nefericitul!” continuă zădărnice, „așadar tu aparții cărdășiei păcătoase a celor ce omoară și mănâncă copiii? Așuși o să te omoare și o să te facă fleiel și pe tine”. Băiatul i-a răspuns liniștit că asta-i o mișcină de-a popilor idolaști; creștinii nu omoară pe nimeni, pentru că legea lor îi oprește să facă așa ceva. Există numai un singur Dumnezeu, care cârmuiește lumea; idollii la cari se închină prinții la pietri și lemea și chipuri de oameni aruncați în iad pentru răutățile lor, și cine se închină la idoli, abună-teamă are s'ajungă în iad. Prințul și-a tras paloșul și l-a amenințat pe băiat: „Așa-mi vorbesc tu mie despre dumnezeii noștri? Să știi că-ți stâng zilcele, dacă nu îndrepti numai deocâț bătăjocura aceasta”. Christofor nici n'a cliștit măcar din ochi, ci-l privi liniștit și nu-i zise decât atâtea: „Dumnezeu, n'ar fi frumos din partea D-Tale să ucizi un copil neapărat și slab. Și mie nici așa nu mi-ar ieși rău socoteala. Pentru că sufletul meu tot nu poți să-l străpungi și să-l omori. Poți să faci doar atâtea ca l-ai ajutat s'ajungă în rai. Și tocmăi asta vreau și eu. Acolo ași apuca la o viață cu mult mai bună ca aici”.

Prințul s'a mirat de-o vorbă ca aceasta și a povestit-o și altor păgâni. Și se minunau

și ei în de ei, cum se face că băieții de creștin au așa un fel superior de gândire?...

6. Mielul biruește pe lup. — S'a mai întâmplat apoi, altădată, să vină la un preot doi copilași să-l roage, așa copilărește, cum îi ajută pe ei mintea, să-i boteze. Că nu erau încă botezați. Preotul i-a întrebat de-au primit ori n'au primit învățătură într'ale credinții creștine. Micii au răspuns într'un glas că au luat parte la catecheze și știu tot ce-i de lipsă pentru botez. Preotul își da cu zoroata că totul nu-i decât o ștrangărie copilărească. I-a lăudat însă și le-a spus să stăruie în dorința de a se boteza, apoi să n'ăibă teamă, căci o să-i boteze la vreme potrivită; deocamdată să se ducă frumusețea acasă. Mai târziu pot iarăși să mai vină.

Nu mai cât copiii nu veniseră încă lungă să le-ajungă ca să se întoarcă îndărăpt fără ispravă. S'au pus în genunchi și-au început să plângă și să-l roage să nu-i lipsiască de darul botezului. Preotul nu îndrăznea nici așa să-i boteze. „Bine, băieți — zice preotul, — dar datu-v'au părinții îngăduință să vă botezați? Eu cred că ba. Altfel ar fi trimis ei pe cineva cu voi”. Copiii țineau una: „Ne-au dat. Și fi bub, părinte, botează-ne! N'am vrea să mai ieșim din biserică nebotezați”. Atâtea stăruință l-a muiat și pe preot. I-a examinat de ici și de colo din catehism și s'a convins că știu și pricep tot foarte bine. Apoi i-a botezat. Să fi văzut bucurie pe copiii Alergau către casă, de

le scăpărau piciorușele. Nici să fi găsit comorile pământului și n'ar fi fost mai veseli și mai fericiți.

După câțiva timp unul din acești doi copii capătă în dar o iconiță sfântă. O duce, tot voie, acasă și o pune în chilia ea s'o vază toată lumea. Vine și tatăl copilului și vede iconița. Dănsul însă era păgân și-și uitase că-i permiseze s'asculte catehiza și deci și să se facă creștin. Cum vede iconița aceea creștină, îi apucă furia. „Ce-i ais, nemernicule? — se răsteste la copil. „Nu sumva te-ai făcut creștin?” — „Ba da” răspunde copilul, și cred că cu'nvoiala D-Tale”. — „Ce zici” zbiară tatăl, „eu ți-am dat voie să te faci creștin? De nu te închini zeilor noștri, la moment îți retez capul”. Copilul răspunse foarte liniștit: „Tată drag; poți să faci cu mine ce vrei. Poftim: aici e paloșul și aici-s grumazii mei. Taie-mi capul, dacă vrei. Eu însă vreau să trăiesc și să mor creștin”.

Tatăl fierbea de mânie. Făcea spume la gură. Deodată apoi s'a năpustit asupra băiatului, a sfârticat hainele de pe el, l-a atârnat sus, îl lovia crunt cu băta și-l întreba între lovituri: „Vrei să te închini zeilor noștri, ori ba?” Copilul avea un singur cuvânt la toate întrebările, dar fără să se vaiete și fără să se plângă: „Sunt creștin și vreau să mor creștin”. Răspunsul acesta l-a făcut și mai furios pe tatăl băiatului. L-a lovit și mai năpraznic, până ce a început să curgă sângele păru din

mii de persoane, dintre cari foarte mulți veniți cu trenul dela depărtări. Din partea M. Sale Regelui Carol a fost de față d. colonel Drossu, iar guvernul român a fost reprezentat prin d. D. Ghica, ministrul României la Bruxelles. Regina Astrid a fost așezată spre veșnică odihnă în cripta din Laeken.

Consiliul Micii Înțelegeri la sfat

În ultimele două zile din săptămâna trecută s'a ținut la Bled, o localitate din Jugoslavia, conferința celor trei miniștri reprezentanți ai țărilor din Mica Înțelegere: d. Beneš, reprezentantul Cehoslovaciei, d. Stojadinović, reprezentând Jugoslavia și d. Titulescu, ministrul de externe al țării noastre.

S'a discutat cu acest prilej starea de lucruri de astăzi din Europa, situația turbure în ce privește pacea, chestiunea Habsburgilor și a pactului dunărean.

În ce privește situația turbure a păcii, cei trei miniștri au dat asigurări că țările pe cari le reprezintă rămân statornice sprijinoare a păcii. Și pentruca să fie pregătiți dacă cineva ar turbura-o, pornind luptă cu arme, ei au hotărât ca în săptămânile ce urmează să fie în continuu într'o strânsă legătură. Cu privire la chestiunea Habsburgilor, cei trei miniștri au spus răspicat că sunt împotriva aducerii lor pe tronul Austriei pentruca s'ar lovi în acest caz în pacea Europei.

Consiliul a spus apoi că se lucrează pentru înfăptuirea pactului Dunărean, care va lega prin legături de prietenie toate țările din jurul Dunării, întărindu-se astfel zidul păcii.

Neînțelegerea dintre Italia și Abisinia a luat întorsătură nouă

Pentru ochii lumii Italia spune că vrea să cucerească Abisinia ca să o civilizeze,

căci, spune Mussolini, barbaria de acolo e o pată pentru omenire. Or, se știe că adevărata pricină e alta. Italienii vreau să pună mâna pe bogățiile cele mari ale Abisiniei, mai ales pe izvoarele de petrol.

Îată însă că în săptămâna trecută lucrurile s'au schimbat. Împăratul Abisiniei a vândut, pentru multă vreme, izvoarele de petrol ale țării, americanilor și englezilor. Știrea aceasta a produs vâlvă mare în lume. Toți cei cari conduc politica țărilor au rămas mirați și îngrijorați. Căci dacă Mussolini a pus ochii pe izvoarele de petrol și acestea au fost date americanilor și englezilor, atunci de sigur că cearta se va mai mări în loc să se potolească. Căci el se va certa de aici înainte și cu Anglia și cu America. Ziarele italiene au început să verse foc și pară văzând că bogății însemnate au fost smulse de sub nasul italienilor.

Cearta se va putea termina într'un singur caz. Dacă Mussolini ar vedea barem acum, cât e de periculos drumul pe care a apucat. Împăratul Abisiniei a dat izvoarele de petrol străinilor, nu de voie bună, ci silit de privirile pofticioase și tot mai îndrăznețe ale lui Mussolini. După semne însă, acesta nu se va astâmpăra. Când scriem aceste șire, la Societatea Națiunilor dela Geneva se discută tocmai cearta de mai sus. Oștile stau față'n față. Măne se va ști dacă se vor retrage pașnice sau vor deschide gurile morții.

Iarăși schimbarea Constituției

A pornit iarăși s'von în țară despre schimbarea constituției. Se spune că acest gând a intrat în capul dlui primministru Gh. Tătăreanu, și nu vrea să mai iese de acolo.

De fapt, dsa vrea să numească pe d. Benteoiu ca subsecretar de stat la justiție. D. Valer Pop, împreună cu ajutorul său cel nou, despre care se spune că se pricepe bine în ale legilor, va căuta să facă un proiect de constituție nouă.

trupșorul schingiuit. În sfârșit, văzând că tot n'o scoate la cale cu băiatul, a încetat cu bătaia și l-a lăsat numa'n cămășuță, scaldat într'un lac de sânge. S'au adunat apoi rudeniile și căsenti și își băteau joc de copil și-l înfruntau. El însă tăcea și răbda, ca și când un altul ar fi cel ce suferă și nu el însuși. — Îndată ce au prins de veste de soarta-i tristă, preoții misionari l-au scâpat de cruzimile unui tată păgân.

7. *Ignațiu*. — În anul 1616 a murit împăratul Dayfusama, al doilea împărat japonez prigonitor de creștini. Lui i-a urmat Xogun, fiul său, ca al treilea prigonitor.

Acesta a poruncit odată, să fie uciși cincizeci și doi de creștini, în aceeași zi. Era ziua de 22 Septemvrie, anul 1622, devenită „marea și a mucenicilor”. Se strinseseră ca la treizeci de mii de creștini, să prindă curaj eu toții din pilda eroilor crucii.

Mucenicii au fost escortați în afara orașului Nangasaki, pe-un dâmbușor, în fața mării. Unii aveau să fie arși, alții decapitați. Între cești din urmă era și o doamnă, din Portugalia. Bărbatu-i fusese ars o'un an mai înainte. Avea un băiețel de patru ani, cu numele Ignățiu. Mamai o'un an mai înainte îl botezase fericeitul părinte jezuit Spinola, care încă se afla între mucenici, și-i era rânduit să moară ars. În vreme ce uneltele judecătorești se pregăteau în vederea martirizării creștinilor, pâr. Spinola își ținea cea din urmă cuvântare. Între cei

de pe lângă sine zărește și doamna din Portugalia, și gândul îndată-l poartă la copil. Nu-l vede însă lângă mamă-sa. Și cum ar dori să știe unde-i și ce face?! Ce-l împiedecă deci să nu întrebe de micul Ignățiu?

Drept răspuns la întrebare; mama micuțului ce stătea lipit de ea, l-a ridicat sus, cu amândouă mâinile, l-a arătat misionarului și a zis: „Îată-l părinte, aici-i. Moare cu mine și-i vesel. Vreau să-l jertfesc Domnului, pentrucă-i cea mai scumpă comoară ce o am pe pământ”. Apoi șopti lui Ignățiu: „Uită-te dragă, vezi colo pe părintele, care te-a făcut fiu al lui Dumnezeu? Roagă-l să te binecuvinte”.

Micuțul a îngenunchiat, și-a împreunat mânuțele și s'a rugat de părintele misionar-mucenie să-l binecuvinte. Toți cei de față au început să plângă eu hohot.

Călăii, îndată ce au fost gata cu pregătirile, s'au apucat de executare. Mai întâi au decapitat treizeci de inși. Cele dintâi trei capete, se s'au rostogolit până la picioarele lui Ignățiu, nu l-au înspăimântat chiar de fel. Al patrulea cap a fost al mamei sale. Ignățiu a primit grozăvia aceasta fără să deie vre-un semn de durere, fără și-a suflecat la vale gulerul cămășuții, și-a întins grumăjorii și a primit liniștit lovitura de moarte.

După el au fost decapitați, pe rând, ceilalți, după cum erau sortiți. Restul, — între ei și părintele Spinola — s'au săvârșit prin foc, după suferințe anume prelungite.

Se și spune, cam ce schimbări s'ar face. Astfel, s'ar introduce mai întâi anumite titluri de noblețe, de boierie cum ar fi paharnic, vistiernic, comiș ș. a. Ce câștigă țara de aici, nu prea vedem. Se va reduce numărul senatorilor dintre cari jumătate vor fi numiți de Rege. Și în sfârșit, anumite ministere vor fi scoase de sub controlul Parlamentului, urmând ca ele să fie controlate de cineva mai mare.

În decursul toamnei care bate la ușă se va lămuri și chestiunea cu schimbarea constituției. Deocamdată se pare că d. Tătăreanu vrea să amâie deschiderea Parlamentului. După constituție ar trebui să se deschidă la 15 Octomvrie. Această dată poate fi amânată cu o lună.

„Astra” la Satu Mare

„Asociațiunea pentru literatura și cultura poporului român”, sau mai pe scurt „Astra”, își ține, în acest an, obișnuita adunare generală, în zilele de 14 și 15 Septemvrie, la Satu Mare. Adunarea se va face cu parada de todeauna. Va fi de față lume multă, lume aleasă, cărturari cari vor da seama de ceea ce au muncit în ogorul neamului și vor face planuri de muncă viitoare.

Acolo, la granița țării, la o uitătură de ochi pând'n țara vecinilor, adunarea trebuie să fie o mărturie a puterilor sufletești ale nației. De aceea cât mai multă lume se cuvine să ia parte, din depărtări după putință, iar comunele apropiate cu mic și mare, cu conducătorii cărturari în frunte.

M. Sa Regina Maria în Jugoslavia.

Dumineca trecută, M. Sa Regina Maria a României a plecat în Jugoslavia. S'a oprit mai întâi la Belgrad, unde va petrece vreo câteva zile. De aici va merge la Bled, ca să-și întâlnească fiica și nepotul: pe M. Sa Regina Maria și pe M. Sa micul Rege Petru al Jugoslaviei.

Sfânta și singură adevărata credință catolică este un așa dar mare al lui Dumnezeu și atât de prețioasă avere, că-i mai bine să pătăm orice, și de mii de ori e mai de preferit chiar și pierderea vieții, decât să ne lepădăm de ea. Tu încă ai primit dela Dumnezeu acest neprețuit dar al credinței, întocmai ca pruncii din Japonia. Să mulțumești deci Celui de sus că te-a miluit atât de bogat. Acesta cel dintâiu lucru ce se cade să faci. Un atare dar merită mulțumită. Al doilea lucru ce trebuie să faci este acesta: să trăiești după cum te învață credința, și să plinești conștiința poruncile lui Dumnezeu. Și dacă-și va rade din nea de tine, răbdă și stăruie și pe mai departe pe calea cea bună. Tu trebuie să te nevoiești plăcea lui Dumnezeu, nu oamenilor. Cine se rușinează de sfânta și singură adevărată noastră credință catolică, acesta-i un om slab și de nimic*).

* Din broșura ce se află sub tipar: *Floricele din Raiu*, de P. Fr. Hattler S. I., în românește de Maria Barbu-Bănățeanu.

Iubiți cetitori!

Nu uitați să trimiteți prețul abonamentului la foale!

Dovezi de tembelism

Intr'o zi de toamnă târzie ne apropiem de un sat pe care nu-l cunoaştem decât din nume. Românul care ne ducea cu căruţa, îşi dădu căciula pe cîafă, lăsând caii în pas, şi ne zise:

— Să mai trecem şi hopu ăsta, apoi toate sunt bune.

— Ce hop, bădica Mitrule?

— D'apoi satul aista, că-i mare primejdie. Tare-i căruţa care, pe-o tină ca asta, scapă teafără. Sunt nişte găuri pe drum, ca nişte prăpăstii. Şi nişte ochiuri, de intră roata până în butuc.

Tină era şi pe drum, că fusese o toamnă ploioasă.

Când ne apropiarăm de sat, văzurăm mişcare multă. Oamenii cari lucrau şi furnicau, care de cari descărcau pietriş, altele aduceau blane de lemne, ba chiar şi trunchi groşi.

— Iată-mă! zise în veselie bădica Mitru. Ce s'o fi întâmplat? Cine le-o fi băgat minţile în cap la oamenii ăştia? Iată că s'au pus să-şi dreagă drumul. Doar n'o veni Vodă pe la ei?

Vodă nu venea, dar am înţeles dela localnici că venia, peste trei zile, prefectul. Venea cu domnii dela ocolul silvic să vadă o pădure a Statului, pe care sătenii o cereau de zece ani pentru ei, pentru comună.

Li-s'a spus că prefectul vine cu maşina cu ceilalţi domni. Le-a lăsat vorbă — auzind şi el de prăpădul din sat — că dacă nu va putea intra cu maşina, îşi va face calea întoarsă.

Şi acum, pentru câştigarea pădurii, satul întreg s'a sculat în picioare.

— Trebuie să reparăm drumul! zise primarul.

— Dela fiecare fum să ese cineva! porunci notarul.

Oamenii s'au uitat întâi cu mânie la drumul din satul lor, la ochiurile ce gemeau de tină, la gropile mari, părea că vad un duşman cumplit. Dar, când au înţeles că prin ochiurile acele nu poate trece nici o maşină, s'au apucat de lucru.

De ani de zile n'a mai pus nime mâna să-l dreagă. Multe vite li-s'au chilăvit, înglodându-se în ochiuri. Multe care s'au rupt şi multe roţi s'au frânt. Era o binecuvântare cerească venirea iernii, care îngheţa tina.

Dar sate ca acesta sunt nenumărate în România. În multe locuri curge râul sau pârăul plin de pietre în marginea satului. În alte sate piatra e în coasta hotarului. Dar nime nu se gândeşte să repareze drumul. Sunt rupte, înguste, cu prăpastia alătură, tinoase cleiu. Oamenii bat vitele, injură, blestemă, dar nime nu pune mâna să dreagă.

Toamna târziu, sau primăvara de timpuriu, în două săptămâni orice sat îşi poate drege calea lui. Dacă ar pune cu toţii umărul, când şi așa nu au alte lucruri, ar face cea mai bună ispravă spre folosul tuturor.

Dar nu, ci stau cu braţele încrucişate şi se uită la drumul care se face tot mai primejdios.

Oamenii de felul acesta se numesc tembeli. Adică şi nepăsători, şi leneşi şi neînţelegători.

Ei ar trebui stărpiţi din România: a-

decă deregătoriile să-i pună să facă cu sila lucrul bun spre folosul tuturor, dacă nu voesc să-l facă singuri, de bună voce.

Dela Secţiile „Astrei“.

Obrăznicile saşilor dela noi

Am mai scris noi de saşii din ţara noastră, arătând că s'au făcut prea focoşi dela un timp încoace. S'au molipsit mult de boala războinică a fraţilor lor din Germania, şi uitând că aici e altă ţară, cu alte legi şi alte aşezăminte, îşi permit să facă lucruri cari nu se potrivesc cu cinstea şi cuminenţa ce trebuie să călăuzească pe fiecare şi nici cu legile ţării.

În săptămânile din urmă mai ales şi-au făcut de cap. Tinerii sunt organizaţi în așa zise batalioane de asalt, şi fac astfel instrucţie militară în ţara unde Român fiind şi n'ai voce să porţi o anumită uniformă. S'au întreat toţi cei cu bun simţ şi s'au întreat şi autorităţile, pentru cine se fac aceste exerciţii militare? Cui îi trebuie armată, între în rândurile oştirii şi acolo să rămână. S'au observat însă anumite legături între batalioanele de aici şi între cele din ţara lui Hitler, din care pricină autorităţile româneşti erau obligate să pună capăt sburdănicilor prea militare ale saşilor. Dar, în loc de înţelegere, saşii au arătat o obrăznicie care trebuie lovită cu asprime, până e în faşe.

La Şura Mare, o comună din jud. Sibiu, în zorii unei zile din săptămâna trecută, saşii, înşiruiţi în »batalion«, au ieşit să facă obișnuitele exerciţii militare. Un jandarm ce trecea pe acolo a încercat să-i facă pe saşi să înţeleagă că legea nu permite ceace fac ei. Dar saşii au trecut şi peste lege şi peste reprezentantul ei. Au tăbărit asupra jandarmului şi l-au bătut încât cu mare greutate a putut fi scos din mâinile lor de măcelari. Dar să vedeţi până unde poate merge obrăznicia celor ce nu capătă peste bot atunci când trebuie. Nu le-a fost destul că au bătut şi dezarmat pe jandarm. Au îndrăznit să-l urmărească până la post, în comună, unde l-au găsit zăcând, singur — căci ceilalţi camarazi erau la slujbă, în altă parte — bolnav în pat. I-au tras o bătaie şi aici şi după aceea au fugit de s'au ascuns. Unii dintre ei au fost ascunşi chiar de advocaţi saşi, în casele lor, uitând că ei s'iară la toate răspântiile că sunt asupriţi, că li-se face nedreptate chiar şi atunci când numai li-se pare că li-s'a ştirbit vre-un drept.

În altă comună, la Sân Pietru, jud. Braşov, tinerii saşi se adună cu pene de cocoş la pâlării ca să manifesteze pentru Hitler. Iar când jandarmii vreau să-i împăştie, sunt ameninţaţi cu revolverele. Şi nu sunt aceste cazuri singurele. Un ziarist neamţ a fost dat afară din ţară pentru că, deşi străin, se amesteca în politica internă a ţării. Îşi poate închipui orişicine cu ce gânduri se amestecă un străin în politica altei ţări.

Obrăznicile săseşti au lovit în însăşi demnitatea ţării, pe a cărei legi şi reprezentanţi i-au călcat în picioare. Pedepsa trebuie să vină repede, căci numai așa se va putea repara ce s'a stricat. Trebuie apoi supravegheată şi înfrănată boala militărească a saşilor şi prea multele arătări de dragostea ce-o poartă lui Hitler, căci doar trăim în România.

S. O.

La sfinţirea bisericii din Unirea (Vinţul de sus)

Zilele de 31 August şi 1 Sept. a. e. vor rămânea neştorse din amintirea oredincioşilor uniţi din parohia II Unirea. Atunci şi-au văzut ei adevărat implinit un vechiu şi creştinesc gând, au văzut ridicată şi sfinţită gata biserica pentru care s'au depus de către mulţi atâtea străduinţe. Au muncit pentru înfăptuirea acestui gând toţi locuitorii comuni în frunte cu păstorul lor sufletesc, *păr. Teodor Radu*, precum şi alţi oameni de bine dintre cari amintim pe *păr. Iuliu Căpălnean*, parohul I Unirea şi *d. dr. Traian Migea*, primpretor.

Actul sfinţirii a fost săvârşit de către *P. Sf. Sa Episcopul Dr. Iuliu Hosu* dela Cluj, invitat anume de către Mitropolia Blajului. Iar, pentruca toate lucrurile să iese bine, pentru zilele amintite a fost ales un comitet de aranjare, în frunte cu parohii *I. Căpălneanu* şi *Z. Radu*, primpretor *Ilie Sabdu*, notarul *Moldovan* şi primarul *Gh. Metea*. Datorită muncii şi îngrijirii comitetului, marea sărbătoare a comunei a trecut într'o stare sufletească înălţătoare.

Din partea P. V. Consistor dela Blaj au fost de faţă *păr. dr. Victor Macaveiu* vicarul sf. Mitropolii şi *păr. Ştefan Roşianu* canonic. Ca diaconi au slujit *păr. Dr. Septimiu Todoran*, profesor la Academia de teologie şi *păr. Dr. Ioan Cristea*, secr. mitr., iar clericii *N. Florea* şi *I. Stoica* au făcut sămbătă serviciul de cantori, iar duminică au ajutat la sf. slujbă arhierescă.

La actul sfinţirii, prilej de sărbătoare bisericăscă, au fost de faţă şi credincioşii din comunele învecinate, cu miile, în frunte cu preoţii lor, protopopii din Uioara, Luduş, Luna Aiud şi Turda. Din partea judeţului a fost de faţă însuşi prefectul *d. I. Modrigan*. Au mai fost o mulţime de cărturari dia jur.

Primirea Ex. Sale Episcopului Iuliu a fost făcută cu o pompă deosebită. Toţi cei de mai sus au ieşit într'u întâmpinare, în faţa porţii de triumf, apoi mulţimea credincioşilor din comună şi jur, îmbrăcaţi în haine de sărbătoare, banderiii de călăreţi, fanfara batalionului 6 V. M. din Aiud. S'au ţinut vorbiri de bună soşit.

Sfinţirea bisericii şi liturghia arhierescă a fost slujită de *P. S. Episcop*, inconjurat de săbor de preoţi, afară, pe terasa bisericii, ca să poată fi părtaşi toţi credincioşii de faţă cari alteum au încăpeau la biserică. După sf. slujbă, *P. Sf. Sa* a ţinut o frumoasă cuvântare care a înălţat sufleteşte miile de credincioşi.

A urmat apoi o recepţie mare, la care au luat parte 150 de persoane. La masă s'au ţinut mai multe vorbiri. Seara s'a ţinut un concert dat de *corul Astrei din Aiud*. Tot atunci a vorbit *d. prof. Ovidiu Hulea* Aiud, despre Lourdes, un oraşel francez, unde acum sunt 77 de ani s'a arătat Prea Curata Fecioară Maria unei păstorice.

Pentru credincioşii comunei, precum şi pentru străinii cari au fost de faţă, actul sfinţirii bisericii din Unirea, parohia II, a fost prilej de înălţare sufletească (c.).

Din Frunzeni

Duminecă în 25 August a. c., comuna Frunzeni din jud. Mureș, a îmbrăcat haină de sărbătoare. În ziua aceea conducătorii Despărțământului Reghin al „Astrei” au coborât în mijlocul locuitorilor comunei, înfrățind frumoasele învățături aduse dela oraș cu dorul de luminare găsit la sate.

Reprezentanții „Astrei” au fost d-nii dr. E. Nicoară, director de spital, președintele Despărțământului Reghin și dr. A. Ceușian, avocat și președintele „Agru”-lui din Reghin. După celebrarea sf. slujbe, d. dr. E. Nicoară a vorbit mulțimii strânsă pe pajiștea verde din fața bisericii. În cuvinte pline de simțire creștinească și de înasufățire a îndemnat mulțimea credincioșilor, să păstreze și să adâncească credința, această hrană a sufletului care ne înalță ca o scară spre ceruri, arătând și cu exemple prăpastia în care au ezut așii cari au părăsit luminile credinței apăsând pe drumuri întunecate.

După Dsa a vorbit d. dr. A. Ceușian, despre iubirea de neam și țară. În legătură cu aceasta, a îndemnat pe oameni să-și trimită copiii la școlile de arte și meserii, ea, învățând cum se cuvine aceste izvoare de bogăție, să pună Româniilor mâna pe ele, așa cum se cuvise, căci astăzi ele se găsesc aproape numai în mâinile străinilor. Dssp. Reghin al „Astrei” a și înființat pentru aceasta un cămin de ucenici, la Reghinul căruia i-se zice săsese, pentruca odată să ajungă Reghinul cel românesc.

Vorbitorilor le-a răspuns d. Ioan Vultur, profesor la Blaj, fiu al acestei comune, mulțumindu-le pentru frumoasele cuvinte prin cari au deschis poporului cărări noi, ducătoare la mulțumire sufletească și trupească. (c)

Glas de durere

din comuna Șoimuș j. Sălaj

În noaptea de 28 August a. c. un trăznet puternic s'a descărcat asupra bisericii din comuna Șoimuș, jud. Sălaj. În câteva clipe biserică a fost înecată de flăcări, și, cu toată truda depusă, a ars până în temelii. Cu mare greutate a fost scăpat chivotul cu sf. cuminăcătura, potirul și evanghelia, pentru cari eurajosul sfânt Traian Coșos a înfruntat primejdia flăcărilor.

Oficiul parohial al comunei roagă pe această cale pe toți conducătorii oficiilor parohiale să aducă trista veste la cunoștința credincioșilor, cari, după puteri și bunăvoință de suflete, vor ajuta ca să se înalte un nou lăcaș de închinare în locul celui ars. Orice donație, cât de mică, e binevenită și se poate trimite pe adresa Oficiului parohial unit Șoimuș, jud. Sălaj.

Glasul conștiinței

În adâncimile firii omenești, Făcătorul tuturor a sădit o floare gingașă. La cele mai mici adieri ea tresare, luminând acolo unde creerul omenească se încurcă în besună. Această floare e conștiința.

Ea întovărășește fiecare faptă a omului, și o clasează: bună sau rea. De câte ori vrei să săvârșești ceva, oprește-te și ascultă. Tainic, parcă din depărtări pe unde n'a pătruns picior omenească, și totuși aproape de tine, un glas îți va spune: pornește la lucru, sau stai pe loc. E glasul Dumnezeuzeii care vorbește fiecărei fapturi prin glasul conștiinței. E cea mai sigură lege ducătoare la cărările fericirii.

Din când în când, la răstimpuri, după ce a fost adormită câțiva timp, conștiința se tre-

Ziua copilului. *Comitetul central al Uniunii Mariene a Femeilor Române Unite a hotărât ca să organizeze pe întreg cuprinsul provinciei mitropolitane o zi a copilului. A fost aleasă pentru acest scop ziua de 8 Septembrie 1935, sărbătoarea nașterii Precuratei Fecioare Maria. Din partea Reuniunii blăjene am fost rugați să anunțăm că toți onorații preoți, aflători în fruntea parohiilor, sunt invitați ca în ziua amintită să organizeze o mică serbare cu discursuri, cântece și recitări de ale copiilor, arătându-se totodată importanța copilului pentru viața bisericii și a neamului. Se va face apoi o expoziție în decursul căreia se vor alege familiile creștine cu mai mulți copii. Numele familiei cu mai mulți copii va fi trimis în scris la Reuniunea femeilor Române Unite din Blaj care va premia pe cele găsite mai vrednice.*

Serată artistică în comuna Bobota. Societatea culturală „Gheorghe Șincai” din com. Bobota, jud. Sălaj, aranjează, în seara zilei de 8 Sept., o serată artistică urmată de dans. Se va desfășura cu acest prilej un program frumos, alcătuit din puncte de cor, o plesă teatrală („Năpasta”, dramă de I. L. Caragiale) și o conferință despre Gheorghe Șincai, cronicarul pribeag care și-a găsit loc de odihnă veșnică în susnumita comună. Întreg venitul seratei va mări fondul pentru ridicarea unui monument lui Gheorghe Șincai.

Prețul grâului de sămânță. În unele părți din țară, a fost nimicită de secetă aproape întreagă recolta grâului, așa că statul trebuie să vină să ajute pe locuitorii cu grâu de sămânță. Se va împărși numai grâu de calitate bună. Prețul lui a fost stabilit la 45 de mli Lei vagonul.

Semiburse la liceul „Timotei Cipariu” din Dumbrăveni. La liceul „T. Cipariu” Dumbrăveni, Târnava-mică, sunt vacante 10 semiburse de câte 5000 lei pentru

zește și vorbește: fapta cutare, ai făcut-o împotriva orânduirii Dumnezeuzeii. Și liniștea fuge din sufletul certat de ea. Iar sufletul e silțit să o cante, să umble după ea, ajungând astfel din nou pe căile Domnului.

Zilele trecute, un bătrân ce pribegea pe străzile Parisului, s'a prezentat la poliție și a făcut niște mărturisiri uimitoare. Acum sunt 40 de ani, în anul bărbăției atotputernice, a omorât cu mâinile sale 16 persoane. 40 de ani a umblat cu sufletul încărcat de povara crimelor. Un altul a fost bănuț în locul său. A și fost judecat, dar din lipsă de dovezi a fost achitat. Locuitorii satului însă îl credeau vinovat și-l ocoleau. De durere, cel bănuț a murit înainte de vreme.

De atunci începând, trupurile celor 16 morți și a celui bănuț pe nedreptul, l-au urmărit mereu. Glasul conștiinței l-a vorbit din adâncuri: ai făcut rău ce-ai făcut. Vezi de te izbăvești! 40 de ani s'a împotrivit, dar a căzut înfrânt. S'a dus la poliție ca să capete pedeapsa cuvenită și în liniște să ceară apoi iertare dela Cel de sus pentru mulțimea fărădelegilor. Căci așa l-a vorbit glasul conștiinței.

elevii interni din clasele VII și VIII. Semibursele se obțin fără concurs în baza mediei generale din clasa precedentă. — Inscriserile au început. Mai sunt locuri libere în toate clasele. Taxele școlare 2200 lei, pentru internat 9000 lei. Informațiuni amănunțite să se ceară dela școală.

A murit un fost ostaș al războiului din 1877. La Turnul Severin se aflau până mai săptămâna trecută trei veterani de războiu, adică trei luptători cari au luat parte la războiul care s'a purtat la sfârșitul veacului trecut între țara noastră și a Turcilor. Dintre cei trei veterani, unul, cu numele Nicolae Netta, a murit zilele trecute. I-s'a făcut înmormântare din partea statului, cu toată pompa cuvenită. O companie de soldați l-a dat onorurile căci mortul avea mai multe decorații. În urma carului, șore cîmățir, pășeau încet și ceilalți doi veterani, decorați și ei, dăpănând amintiri din timpul petrecut cu cel dispărut, în timpul vieții sale, în tranșeele războiului.

Pentru îmbunătățirea viței de vie și a pomilor. Se găsesc la noi multe pepiniere, adică grădini mari, pline cu pomi puști sau cu viță de vie. Din grădini, sau din școală, cum se spune prin unele părți ale Ardealului, puștii se scot și se vând altora cari îi pun ca să crească în grădinile lor. Ca să nu se mai planteze decât pomi și viță de vie de soia bun, Ministerul agriculturii a înființat mai multe comisii, cari vor vizita toate pepinierile. Cele în cari se vor găsi soluri bune, vor fi lăsate să lucreze mai departe, cele găsite cu soluri rele, vor fi silite să înceteze lucrul.

Sculele meseriașilor nu pot fi sechestrate. S'a constatat că în multe părți se sechestrează sculele meseriașilor cari ajung astfel pe drumuri, căci nu mai au nici o puțință de muncă și de câștig. Acest lucru însă e împotriva legii, căci ministerul de finanțe a dat poruncă tuturor perceptoriilor ca să nu mai sechestreze și să nu mai urmărească mașinile și uneltele meseriașilor apărute de lege. Meseriașii pot face plânsori ori de câte ori li-se va face nedreptatea de mai sus.

Doi elevi de câte 13 ani au volit să fugă în America. Un polițai din Constanța a observat zilele trecute pe doi copii cari dădeau mereu târcoale portului. A bănuț atunci că e ceva necurat la mijloc și de aceea a chemat pe cei doi tineri să meargă cu el la poliție. Aici l-a luat la întrebări și copiii au ajuns pe drumul mărturisirilor. Au spus că au vrut să fugă în America deoarece au cerut o carte în care se scria că acolo și copiii pot câștiga. Ei sunt elevi, de fel din Câmpina. Părinții lor sunt slujbași la stat și au o situație foarte bună. Acum însă au fost făcuți de râs de către copiii lor pe cari nu i-au supravegheat și i-au lăsat să citească cărți rele.

S'au bătut în biserică. În sâmbăta trecută s'a adunat la Roman, în biserică lipovenească, membrii comitetului bisericesc. În timpul adunării membrii nu s'au prea înțeles, ba s'au chiar certat, încât se aștepta descărcarea furtunii. Spre sfârșit, un lipovean, întors din fire cum sunt ei, a scos un box și a lovit în cap pe președintele adunării. Dacă n'ar fi fost ceilalți ca să-i despartă, încercarea s'ar fi sfârșit și mai rău.

S'a înecat într-o groapă cu țigeli. Muncitorul Dumitru Bălan, de fel din comuna Allmpești, jud. Gorj, a plecat la Plocești să capete ceva de lucru căci acasă o ducea greu din pricina sărăciei. Ajuns la oraș a văzut că se trăgește mai greu și ca la sate. A străjănit

câtva timp stăpîni dela porțile fabricilor, dar nici una nu s'a deschis să-l primească înăuntru, la lucru. S'a tocmît atunci la un locuitor să-l scoată țigeli dintr'o fântână adîncă de câțiva metri. Lucrînd acolo, a făcut un pas greșit și s'a prăbușit în fântână. Cum nu era nimeni prin împrejurimi ca să-i dea ajutor, s'a înecat în țigeli. Câțiva muncitori dela „Astro-Română” trecînd mai tîrziu pe acolo, au observat nenorocirea și au scos afară trupul mortului. În satul său din jud. Gorj, o nevastă și câțiva copii așteptau vești de bine dela el.

Nu urcați copiii în care încărcate.

Am primit din Zărnești (jud. Brașov) știri despre o dureroasă întâmplare. Locuitorul Andrei Letcu a fost la cîmp să aducă un car de fîn. Pornind spre casă, a așezat în vîrfurile carului pe un copil al său, o făptură nevinovată de 4 ani, la începutul cărării vieții. La o cotitură a drumului carul s'a mișcat prea tare iar făptura cea mică din vîrfurile carului a căzut la pămînt. Capul lui cel mic, cu oasele fragede, s'a lovit cu tîrle de pietrele drumului și s'a spart bucăți, împrăștiind în calea trecătorilor creierii săi. Copilul a mișcat de două ori din buze și s'a sfîrșit, ca o luminiță, înainte de a putea scoate vre-un scîncet. În fața firului de viață ce se rupea, tatăl a stat neputincios o clipă, donă, și a apucat-o apoi razna peste cîmpuri. A înebunit de durere.

Secetă în jud. Covurlui. Se anunță din Galați că o secetă cumplită a bîntuit în tot cuprinsul județului. Porumbul a fost nimic în întregime, încît populația trebuie de pe acum ajutorată. Locuitorii cari vor primi ajutoare, vor munci în schimb la repararea șoselelor.

Nebunia iușellii. Trăim vremuri curioase. Toată lumea se grăbește și foarte mulți ajung în prăpăstie. În fiecare zi se întâmplă nu una ci mai multe nenorociri de automobile. Duminica trecută un automobil venea cu lușeală mare dela București spre Ploiești. Fugea pe șoseaua cea nouă, asfaltată, făcută cu bani scumpi din bugetul săcătuit al țării, de credea că șoseaua întreagă a fost făcută numai pentru el. La o cotitură înainta cu pași mărunți, cu traista goală în spate, un muncitor ce-și plînuia în cap norocul ce-l va aștepta la porțile orașului, în fabricile cele mari, unde va putea câștiga o bucată de pâine. În iușeala cea mare, automobilul a dat peste muncitor, l-a retezat amîndouă picioarele și a pornit-o în fugă mare mai departe. Alți muncitori cari veneau în urmă, l-au ridicat să-l ducă la spital. Pe drum însă a murit.

S'a rănit la o întrecere de biciclete. Săptămîna trecută s'au făcut întreceri mari ca să se vadă cine merge cu bicicleta mai repede. Căpitanul echipei românești, un oarecare Arenciuc, s'a dat cu bicicleta peste cap și a căzut într'o groapă de 10 m. De acolo a fost scos și dus la spital la Cluj. Acum își plînge prostia care a făcut-o, plecînd la întreceri cu bicicleta. Parcă n'ar fi putut face alte fapte, mai vrednice de om, în aceste vremuri de sărăcie cumplită.

Fugar în apele mării. Evreul Isidor Apfal din com. Cubreea jud. Maramureș, a plecat la începutul lunii trecute spre Palestina. Cum nu avea acte și bilet în regulă, s'a furișat cum a putut până la un port din marginea Palestinei. Aici însă l-a înhățat poliția și l-a trimis înapoi. A ajuns astfel la un port grec. Nici aici nu l-s'a dat voie să coboare ci a fost trimis în țara de unde a plecat. Zilele trecute a ajuns la Constanța, unde a fost luat în primire și dus sub escortă la comuna lui

Buruieni rele

— Sor-cu-frate —

Printre buruienile rele ce cresc prin holde, e socotită și buruiana *Sor-cu-frate*. Oamenii de pe la noi o mai numesc și Ciormoiag, Grâu negru și Grâul prepeliței. Prin Banat îi zic Miazănoapte iar moldovenii îi spun Scrob.

În multe părți hoții poartă *Sor-cu-frate* în sân, când se duc să fure, pentru ca să fie feriți de rău. Fetele încă poartă la brâu *Sor-cu-frate*, des-cântat și dacă pe la miezul nopții se întîlnesc cu ibovnicii lor, îi farmecă așa de mult, încît aceștia le iau de soții.

Sor-cu-frate e socotită buruiană rea, nu numai pentru că înăbușe grâul așa de tare, că aproape nu se mai poate face, ci și pentru aceea că duce și o viață de hoț. Nu se îndestulește numai cu hrana pe care și-o pregătește singur, ci fură și din hrana grâului. Pentru aceasta are două feliiuri de rădăcini: unele cari îi ajută să-și iea singur hrană din pămînt și altele cari îi ajută să fure. Pe acestea le vîră în rădăcinile grâului și sugă de acolo hrana pe care grâul și-a pregătit-o și pentru care a muncit din toate puterile.

Talpina acestei buruieni e ridicată drept în sus și crengurită. Frunzele sunt tari și în formă de lance, iar florile sunt așezate în formă de spic și au culoare galbenă-aurie sau roșie-purpurie. Fructele sunt cutiute mici, cari se desfac prin două teci, și din cari ies semințele cari se sămăna cu semințele de grâu. Au aceeași mărime și culoare ca și semințele grâului din care cauză nici nu se prea pot deosebi de grâu.

Înmulțirea buruienii se face prin semințe. Când fructele sunt coapte, semințele cad la pămînt. Aici pot sta ani de-a rândul fără să se strice și când au prilej potrivit, incolțesc și cresc.

Semințele de *Sor-cu-frate* amestecate cu semințele de grâu dau o pâne de culoare albăstrui. Aceasta pâne e rea la gust și nu se poate mânca.

Holdele de grâu în cari se găsește mult *Sor-cu-frate* încă sunt slabe. Fie

din Maramureș. Un cetitor care tocmai se afla la redacție când am primit știrea, a răspuns: Prost jidan! Dacă n'a fost el în stare să înșele pe cel din țări străine. Mai bine i-ar fi reușit să rămână pe acolo, căci pela noi înșeală pe destul.

Nu mai putem trimite mărfuri în Ungaria. Guvernul român a fost înștiințat că Banca Națională a Ungariei nu dă voie să se facă nici o plătire pentru mărfurile cumpărate din România. Cu această măsură Ungaria vrea să facă o economie de 120 milioane Lei, cu cari să plătească vagoanele de porumb cumpărate dela noi mai lunile trecute.

anul cât de bun, grâul aproape nu mai crește și rodește rău.

Din cauza aceasta buruiana e o adevărată pacoste pe capul plugarilor și trebuie stîrpită cu ori ce preț.

Oa mijloc de stîrpire, se spune că e bună lucerna, care crescînd mai mulți ani, înăbușe buruienile și le împiedecă să se mai desvoalte. Însă acest mijloc e foarte greu de întrebuintat, fiindcă nu se pot sămăna numai cu lucernă, toate pămînturile pe cari crește *Sor-cu-frate*. De aceea se încearcă alte mijloace de stîrpire și anume:

Locul pe care se găsește aceasta buruiană, se face ogor. Un an de zile se lasă ogor sterp, iar în anul al doilea se seamănă cu porumb. Ogorul se face vara sau toamna, iar în primăvara următoare se ară tîrziu, numai după ce semințele de *Sor-cu-frate* au răsărit și au înflorit, fără să facă însă și sămîntă. În chipul acesta multe din buruieni se prăpădesc.

Foarte bine se poate stîrpi buruiana *Sor-cu-frate* și cu ajutorul orzului de toamnă. Orzul de toamnă, sămănat mai de vreme, se seceră chiar atunci când *Sor-cu-frate* înflorește. Indată după secere, locul se ară. În felul acesta buruiana se stîrpește, căci n'a mai avut vreme să-și facă sămîntă.

Dacă pe locul plin cu *Sor-cu-frate* se sămăna plante de nutreț pentru vite, încă se poate face stîrpirea, căci aceste plante se cosesc chiar atunci când *Sor-cu-frate* este în floare. După adunarea cositurii locul se ară și în anul următor se sămăna porumb sau altă plantă prășitoare.

La tot cazul, e bine ca în pămîntul plin cu *Sor-cu-frate*, oțiva ani să nu se mai sămăne grâu, iar stîrpirea buruienii să se facă într'una, vreme de mai mulți ani. Numai în chipul acesta plugarii vor putea scăpa de aceasta buruiană, care este o adevărată pacoste pentru holde.

Ion Popu-Câmpeanu

Cum să se zidească o casă

Am început într'un articol trecut să vorbesc despre cum trebuie clădită o casă, ajungînd cu ea până la pivniță.

— Pentru pivniță mai avem lipsă de 3 fiiară groase, asemănătoare șinelor de drum de fier, lungi de 5 m. 40 cm. (Nr. 16 și 18 pentru susținerea bolții, care se poate face din beton armat sau cărămidă, fiind lipsă de 1120 cărămizi. La boltitul pivniței să se folosească cărămidă de fabrică sau din gurile cuptoarelor de cărămidă, care sunt arse bine. Pivnița să se așeze sub cămară și tindă.

Odăile. Două să fie de 5 pe 4 m., iar cămara de 2 pe 5 m. Fundamentul lor, la care nu cad pe pivniță, se face din piatră sau beton care se bagă în pămînt de 20—30 cm. și ridicat de 90 cm., de grosimea 50 cm. pentru zidurile de o cărămidă.

Înălțimea pereților să fie de 3 m. făcuți fie din piatră, fie din cărămidă. De o cărămidă și jum. cel dinspre uliță și cel din spatele soarelui sau marginașe vecinului, pe când cel dinspre curte, între casa din față și tindă, de 1 cărămidă, iară între tindă și cămară de o jum. cărămidă.

La casă e bine să l-se facă un gang (coridor) pentru toată lungimea ei, de cel puțin 1 și jum. m. și din lemn.

Pentru toți pereții vor fi de lipsă 17000 cărămizi (cărămida fiind de 28 cm. lungă, 14 cm. lată, 7 cm. groasă).

Ferestrele, să fie duble de 1 m. înalte și 90 cm. late. Patru la casa dinainte, 2 înspre uliță, iar 2 spre curte, 2 la tindă și una la cămară de 40 pe 50 cm.

Ușile, să fie de 1 pe 2 m. în număr de 3, de afară în tindă, din tindă în cămară și alta în casa dinainte.

Plafonul, poate fi din scânduri sau stocătură. E mai bună stocătura, deși costă ceva mai scump, dar unde nu avem lipsă de scânduri prea bune și nu se mai gîluesc. În cazul stocăturii avem lipsă de 2 rânduri de scânduri, pe grinzi în pod și sub grinzi, pe care se prinde trestia peste care se pune vâcălașul. Trestia se poate alege toamna din bălți. Sunt de lipsă 132 m. pătrați scândură de o jum. țol și de 11 grinzi de 7 jum. m. lungime, groase de 25 pe 26 cm.

Acoperișul să se facă în formă de V. răsturnat. Căpriorii, vor fi de lipsă 22 bucăți de 6 m. 70 cm. lungime. Fiind podul mare, țigla grea, trebuie să i-se dea o întăritură. Pentru această întărire și cu paneele căpriorilor mai avem lipsă de 62 m. căpriori, de grosimea 12 pe 16 cm. Lefele, de groase și dese se iau după felul țiglei sau șindilei. Pe metru patrat de acoperiș intră 35 țigle mici cu cioc și 45 când se face acoperișul dublu, iar țigle cu sgiab 15 numai. Fundurile acoperișului să fie înfundate cu cărămidă, atât în față cât și în dos iar la cel din dos se lasă o ușă pentru intrare la pod și o scară de lemn până jos, căruia i-se poate face un acoperiș aparte, alăturat de casă.

Pe jos toate odăile să fie podite și cât se poate cu scânduri în parcan. Înainte de podit să se umplă bolta pivniței și fața odăilor, fie cu șgură, fie cu nisip. Pentru podit avem lipsă de 50 m. pătrați scândură.

Vâcălaș e lipsă pentru casa de 11 m. cub.

Încalzirea să se facă prin sobe de cărămidă și țigle, nu de fier, fiind mai sănătoase și mai spurluitoare la lemne. Hornurile să nu treacă prea aproape de grinzi, pentru ca ele să nu iee foc, deasemenea să fie înalte cel puțin cât acoperișul casei. Sobe și hornurile se fac felurit, după locuri, dar în nici un caz să nu fim scumpli, să facem hornurile cât mai mari și largi.

Mai sunt multe lucruri mărunte, ca fiare pentru ziduri la ferestre, cule și altele.

Costul materialului depinde de locul unde ne aflăm, astfel ca să faci o socoteală, cât ar costa casa aceasta, nu s'ar potrivi pentru toate locurile.

Când te apuci să-ți faci o casă, trebuie să-ți faci socoteala bine, căci o casă bine făcută ține câteva rânduri de oameni și dacă e frumoasă te atrage inima către ea.

Dacă n'ai o casă de Doamne ajută, dacă n'ai reușit barem atâta într'o viață de om, ce mângăiere vei avea la bătrânețe? Barem atât să lași moștenire copiilor tăi!

P. B.

Dir. Școlii Normale de fete din Blaj

ne roagă să publicăm următoarele:

Elevele cari intră pentru prima dată în cl. IV-a și a V-a a Școlii Normale să ia act că au să se prezinte în ziua de 10 Septembrie, dimineața la ora 8 la școală. (Institutul Recunoștinții)

Poșta gazetei

N. Briclu, cantor, Tulgheș. Ne-am interesat și ni-s'a spus că nu este nici o hotărâre cu privire la întrebarea ce ne-ați adresat. Când se va ști ceva, vom face cunoscut tuturor, prin foaie.

Aviz

Ministerul Instrucțiunii, cu Ordinul Nr. 146723 — 1935 a aprobat funcționarea Clasei VIII dela Liceul gr. cat. român de băieți din Blaj. Inscriserile pentru această clasă se primesc până la 15 Septembrie a. c.

DIRECȚIUNEA

Banca „Victoria” S. P. A. din Agrișteu

Bilanșul semestrial încheiat la 30 Iunie 1935

Activ: Casa în numerar Lei 74.022. Portofoliu de scont plătit în țară Lei 1.143.006. Debitori în țară Lei 4122. Debitori beneficiind de legea lichidării datorilor Lei 2.383.653. Pierderi rezultate din legea lichidării datorilor Lei 437.021. Mobilier 21.000. Dobânzi și comisioane Lei 15.913. Total Activ Lei 4.078.737.

Pasiv: Capital social Lei 2.000.000. Fond de rezervă Lei 110.300. Fond de penziune Lei 20.395. Depuneri spre fructificare pe livrete Lei 723.864. Creditori în țară, Lei 19.648. Angajament de reescont Lei 1.143.006. Conturi diverse Lei 25.941. Dobânzi și comisioane Lei 35.601. Total Pasiv Lei 4.078.737.

Director
Pop

Contabil
Oltean

România. Judecătoria mixtă Dumbrăveni secția cărților fonduoare jud. Târnava-Mică

Nr. 521—1935 c. f.

Extract din publicațiune de licitație

În cererea de executare făcută de urmărtoarea Hermann Ana dom. în Bachnea contra urmărtoare Pop Ioan dom. în loc necu-

noscut repr. prin adv. Dr. Henric Bock dom. în Dumbrăveni.

Judecătoria

A ordonat licitațiunea execuțională în ce privește 1/4-a din imobilele situate în comuna Șoimuș circumscripția Tribunalului și Judecătoria Dumbrăveni, cuprinse în c. f. a comunei Șoimuș Nr. c. f. 531 A + Nr. 2 top. 268|1 casă cu 56 st. p. Nr. top. 268|2 grădină cu 188 st. în preț de strigare 500 lei, apoi 5/12-a din imobilele cuprinse în Nr. c. f. 129 A + 17 Nr. top. 508 vie cu 26 st. p. în preț de strigare 20 lei, A + 18 Nr. top. 1293 pădure cu 197 st. p. în preț de strigare 30 lei, A + 19 Nr. top. 1311 pădure cu 158 st. p. în preț de strigare 30 lei, A + 20 Nr. top. 1803 pădure cu 388 în preț de strigare 100 lei, A + 22 Nr. top. 2162|1 fânaș cu 94 în preț de strigare 20 lei.

Pentru încasarea creanței de 4490 lei — bani capital și accesorii.

Licitațiunea se va ține în ziua de 24 luna Sept. anul 1935 ora 10 la casa comunală a comunei, Șoimuș.

Imobilele ce vor fi licitate nu vor fi vândute pe un preț mai mic decât 3/4-a din prețul de strigare.

Cei cari doresc să liciteze sunt dator să depoziteze la delegatul judecătoresc 100/o din prețul de strigare drept garanție, în numerar sau în efecte de cauție socotite după cursul fixat în § 42 legea LX 1881, sau să predea aceluiși delegat chitanța constatând depunerea, judecătorește, prealabilă a garanței și să semneze condițiile de licitație (§ 147, 150, 170 legea LX 1881, § 21 legea XL 1908).

Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să întregască imediat garanția — fixată conform procentului prețului de strigare — la aceeași parte procentuală a prețului ce a oferit (§ 25. XLI 1908).

Dat în Dumbrăveni, la 1 Maiu 1935.
aj. director de c. f. J. Rondoleanu, ss.
Judecător: Dr. Vitályos ss.

Pentru conformitate
(328) 1—1 aj. director: J. Rondoleanu ss.

Citiți și răspândiți

„UNIREA POPORULUI”

„Fetița Orfană”

Feerie muzicală în 2 acte

Text de A. MELIN

Muzica de N. OANCEA

Piesa de teatru pentru tineretul școlar, primită atât de calduros prețutindeni și reprezentată în sute de sate și orașe, poate fi ușor reprezentată ori unde.

Notele muzicale pentru cântările din text, au apărut de curând și se află de vânzare la

Prețul

Cartea cu textul . . . Lei 10

Notele, 8 pagini mari, . . . 20

La comanda prin poștă, banii se trimit pe înainte, prin mandat postal, la cari adaug 5 Lei pentru porto. Cu ramburs nu se trimite.

Librăria Seminarială din Blaj